

תת"ע (חיפה) 19188-10-23 - מדינת ישראל נ' ח'יר אמיר

תת"ע (חיפה) 19188-10-23 - מדינת ישראל נ' ח'יר אמירשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 19188-10-23

מדינת ישראל

נגד

ח'יר אמיר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[11.01.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

אישור המסירה שהוגש בעת הדיון (במ/1), מלמד כי ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתו הרשומה והמפורטת של הנאשם (והוא אינו טוען אחרת), כשעליה אף מצוין מספר הדו"ח ומספר הזהות של הנאשם. עוד עולה מאישור המסירה כי הוא חזר בציון "לא נדרש" בתאריך 22.1.24 (ר' החותמת בצד הימני של אישור המסירה), ובכך נוצר קשר ישיר לתאריך הדיון-19.3.24. די באמור לעיל על מת להקים את חזקת המסירה ואין בטענות בעלמא אותן העלה הנאשם כדי לסתור החזקה. גם אם הפרטים שמילא עובד הדואר בכתב יד אינם ברורים מספיק, אין בכך כדי לסתור את החזקת המסירה ולכל הפחות היה על הנאשם לערוך בירור ברשות הדואר וזאת לא עשה. כידוע: "אף לא מצאתי ממש בטענת המבקש בדבר פרטים חסרים באישור המסירה, אשר נידונה ונדחתה בערכאות הקודמות. אמנם ישנה חשיבות רבה לציון פרטים מלאים באישור המסירה, אך על הטוען כי לא קיבל את ההודעה להסביר כיצד התיעוד החסר פגם ביכולתו להוכיח זאת, ולא להסתפק בטענה כללית, כנטען במקרה דנן (ראו רע"פ 5356/20 טחאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.8.2020))" (רע"פ 5008/21 ביטון נ' מדינת ישראל (30.8.21)).

כן ר' דבריו של כב' הש' סלאמה בעפ"ת 10086-11-21 גאווי נ' מדינת ישראל (29.11.21):

"על מנת לסתור את החזקה, אין די לטעון לקיומם של פגמים או חוסרים "באישור המסירה"- הוא המסמך אליו מכוון המערער, אשר בו צוין כי הדואר לא נדרש. על המערער הנטל להראות באמצעות ראיות, מסמכים או בעקבות ברור שעשה, כי אי קבלת הדואר אינה נובעת מכך שהוא נמנע מלקבלו."

בנוסף, טענת ההתיישנות שהעלה הנאשם אינה מבוססת, שעה שבתיק בית המשפט סרוק אישור מסירה המלמד כי ההודעה על הקנס נשלחה אליו במועד נדרש (עד ארבעה חודשים מביצוע העבירה- 31.10.22), ולמרות שזו נשלחה לכתובתו הרשומה, היא חזרה בציון "לא נדרש" בתאריך 3.1.23.

גם טענתו של הנאשם כי אחר (מר אברהים חווא), נהג ברכב, אינה מצדיקה הבקשה. עיון בתצהירים של הנאשם ושל האחר מלמד כי המדובר בתצהירים לקוניים שאינם מבססים ברמה הנדרשת את היות הרכב בחזקתו (רע"פ 8427/17 אמנון סאלם (25.3.18)), קל וחומר כאשר התצהירים נחתמו יותר משנה לאחר העבירה.

כך הדבר גם בנוגע לטענות בעניין מהימנותה של מערכת א/3 אשר נפסק לגביהן כי אינן מבססות חשש לעוות די. ר' עפ"ת 3239-09-20 חילמי סעד (10.9.20):

"ולסיום, אתייחס לטענתו של המערער לעיוות דין. אזכיר למערער את הפסיקה לפיה תיעוד העבירה באמצעות מצלמה מסוג א/3, לא מקים את הטענה לעיוות דין ולא מצדיק מתן הארכת מועד בחלוף זמן כה ממושך, דבר שהינו נכון במיוחד לאחר שהקנס שולם (רע"פ 1771/19)".

בשולי הדברים אציין כי בקשה קודמת שהגיש שבא-כוחו הקודם של הנאשם סווגה כ"יפוי כוח" ולא הובאה לעיוני. רק מטעם זה לא אתייחס לשיהוי שבהגשת הבקשה, על אף שבא-כוחו הנוכחי של הנאשם הגיש יפוי כוח לתיק כבר בחודש יולי 24 ואת הבקשה רק בחודש דצמבר 24.

מהטעמים האמורים, הבקשה נדחית ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"א טבת תשפ"ה, 11 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.